

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Aksa Tufanına ve Gazze Savaşına Akidevi Bir Bakış Ve Bunların Seyri ve Sonuçları Hakkında Stratejik Bir Okuma

Aksa Tufanı ve Gazze savaşı, özellikle Batılı laik materyalist sistemin felsefesi ve standartlarına ve onun kurumuş materyalist kurallarına ve hesaplamalarına uygun olarak basılmış ve boyanmış mevcut siyasi ve askeri bağlamda istisnai bir savaş değildir; aksine materyalist sisteme ve onun maddi temellerine karşı köklü bir darbe, savaşta ve gerçeklikte küresel meseleleri kontrol eden maddi standartları paramparça eden bir medeniyet depremi ve Batı'nın Müslüman ülkelerin kalbindeki en büyük stratejik üssü olan Yahudilerin varlığı tarafından temsil edilen sömürgeci Batı'nın stratejik derinliğinin kalbindeki şiddetli bir sarsıntı olmuştur.

Aksa Tufanı ve Gazze savaşı, savaş felsefesi ve ölüm-kalım mefhumlarında ideolojik bir devrim olduğu gibi savaşların idare edilmesine yönelik askeri ve siyasi vizyonu kontrol eden, egemen laik maddi temelleri yerle bir eden ve savaşın yürütülmesi için sağlanması gereken maddi kuvvetin nedenleri için benimsenen ve güvenilen maddi standartları dinamitleyen son derece yıkıcı bir deprem olmuştur.

Aksa Tufanı ve Gazze savaşı, İslam akidesinin insanlığın nefsinde ve insanlık tarihi sürecinde yarattığı harikalardan biridir; zira mücahidler, orduların onda birlik sayısına, teçhizatına ve kaynaklarına sahip olmayan küçük bir grup olmalarına rağmen kararlı ve cüretkâr olmuşlar ve düşmanlarının peşine düşme, onların surlarına saldırma, tahkimatlarını yok etme ve öfkeli bir şekilde onun subaylarını, askerlerini ve sömürgeci sürülerini öldürüp esir alma konusunda meydan okumuşlardır. Sonra tüm hain ve utanç verici rejimler tarafından kuşatılmalarına ve her türlü destek ve yaşam nedenlerinden mahrum bırakılmalarına rağmen maddi gücün tüm nedenlerini elinde bulunduran Haçlı-Siyonist ittifakı karşısında yaklaşık yedi ay boyunca gösterdikleri emsalsiz sebatları, kararlılıkları ve yiğitlikleri olağanüstü bir şeydir. Sonra her uçak, insansız hava aracı, füze, bomba, top mermisi ve kurşunlarla kuşatılıp hedef alınan savunmasız ailelerinin razı olunmuş bir sabrı da vardır; zira tüm bunlarda onlar, mustazafların imamları ve çocuğu, babası, anası, kocası, ailesi, parası ve eviyle cömerterin en cömerdi ve iyilerin en iyisi olmuşlardır ve Rablerine karşı hiçbir şekilde cimrilik yapmamışlardır. Dolayısıyla onların Rablerine olan münacatlarındaki lisanı halleri şöyledir; Sen razı oluncaya kadar sana sığınırım ve Sen razı oluncaya kadar kanlarımızdan al.

Aksa Tufanı ve Gazze savaşı, yaratıcısının rızasını talep ederek O'nun için nefsin satılması konusunda iman ehlinin ve İslam akidesine sahip müminin lisanı hali olmuştur; dolayısıyla bu kararlılık, meydan okuma, metanet, sebat ve sabır, güzel akıbetin muttakilerin olacağına, Allah'ın müminlerin velisi olduğuna, zaferin Allah'ın dostları için bir lütfu olduğuna, dokunan güvenin, peygamberlerin Rablerinin vaadine olan güven gibi dokunduğuna dair akidevi bir kesinliktir. Dolayısıyla cihadının meyvesini verdiren, bunu sadece canları vererek ve nefisleri, paraları ve meyveleri feda ederek hasat ettiren, fani olanı baki olan için sattıran ve azim olan ehline Rableriyle olan ahitlerini yerine getirtiren işte bu İslam akidesidir: **إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِنَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ** **“Allah müminlerden, mallarını ve canlarını, kendilerine (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşmışlar, öldürürler, ölürlər. (Bu), Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da Allah üzerine hak bir vaaddir. Allah'tan daha çok sözünü yerine getiren kim vardır! O halde O'nunla yapmış olduğunuz bu alışverişinizden dolayı sevinin. İşte bu, (gerçekten) büyük kazançtır.”** [Tevbe 111]

Bu akidevi kesinlik ve gerçek iman, en güçlü silahınızı akideniz yapmaktadır: **فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ إِذْ رَمَيْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ * ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ** **“(Savaşta) onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü onları; attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı (onu). Ve bunu, müminleri güzel bir imtihanla denemek için (yaptı). Şüphesiz Allah işitendir, bilendir. Bu böyledir. Şüphesiz Allah, kâfirlerin tuzağını bozar.”** [Enfal 17-18] Dolayısıyla materyalist laikliğin prangalarından kurtulmak, dünyevi bağlardan ve materyalist sebeplerden soyutlanmak ve sebeplerin Rabbine tam olarak tevekkül

etmek, Zikru'l Hakim'in ayetine tam bir basiretle ve aynel yakin ile bakmakla olur. قَالَ الَّذِينَ يَبْظُنُونَ "Allah'ın huzuruna varacaklarına inananlar: Nice az sayıda bir topluluk Allah'ın izniyle çok sayıdaki topluluğa galip gelmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir, dediler." [Bakara 249]

Aksa Tufanı ve Gazze savaşı, bağlamı itibariyle istisnai bir olay değillerdir; aksine bu ikisi, maddi laik bağlamın dışında olup Batı'nın fikir, siyaset ve askeriye için laik kurallar ve standartlar olarak kutsallaştırıp dayattığı, yüz yıl ve daha uzun bir süre boyunca İslam'a ve onun ehline karşı yürüttüğü medeniyet savaşında bunun için çok büyük çabalar ve devasa paralar harcadığı, İslam akidesini Müslümanın hayatından, aklından ve kalbinden koparıp laik Batı'nın felsefesine ve medeniyetine bağlamak için başıboş dolaşan laik bir kafir haline getirmenin başlangıcı olarak bunları Müslümanın zihnini yöneten, kontrol eden ve düzenleyen kurallar ve standartlar olarak pekiştirmek için çalıştığı maddi standartların ötesine geçmektedirler. İşte bakın laik Batı, İslam akidesinin gücü ile akidevi çatışmanın hakikatini test ediyor, İslam akidesinin meydana getirdiği medeniyet depremini ve onun medeniyet şokunun Batı halklarına ulaşacak ve materyalist laik sistemin temellerini kendi merkezinde sarsacak kadar güçlü olduğunu görüyor.

İslam ümmetinin bu akidevi gücü, Batı'nın uykusunu kaçırdı, siyasetçilerini korkuttu ve tüm fikri, siyasi ve askeri çevreleri kabustan uyandırdı; sonra İslam ümmetinin bu akidevi gücü genişledi, yayıldı, kök saldı ve Batı'nın tüm korku ve dehşeti ona odaklandı. İşte mübarek topraklarıyla birlikte tüm Şam, hararetinin şiddetinden kaynamaya başladı, dahası kritik bir seviyeye ulaştı; ister mübarek Şam devrimine karşı yapılanlar olsun, isterse mübarek toprakların ve izzetli Gazze'sinin mücahidlerine karşı yapılanlar olsun bu eşi benzeri olmayan vahşeti, barbarlığı ve imhayı açıklamaktadır.

Ancak İslam akidesi, ne zaman ki akıllara ve kalplere giden yolu bulur, işte o zaman sahiplerinin kanına ve nefislerine karışır ve onu söküp atmak veya yok etmek neredeyse imkansız bir hale gelir; o halde kudretli olan Rabbani manevi bir enerji, nasıl olur da yeryüzündeki bir demir parçası tarafından mağlup edilebilir ki? Zira Batı'nın, uçakları, insansız hava araçları, füzeleri, bombaları ve roketleri gibi tüm askeri cephaneliği İslam akidesinin güçlü kayası üzerinde paramparça oldu. İşte kendi azim İslam'ının kıyadesini ve liderliğini ele geçirmeye çalışan bu akidevi güç ve itici akidevi durum, Batı'nın dehşet verici ve boğucu kâbusu olmuştur; bu akidevi gücün ve akidevi durumun, kahredici bir güçle Batı'nın kapısını çalacak kadar hızlı bir şekilde büyüdüğü bilinmektedir. İslam ümmetinin ve evlatlarının arasındaki durumuna gelince; hadarat savaşını sonsuza dek çözmek için İslami Hilafetinin olduğu kendi devletine yoğunlaşmış odaklanmıştır; işte bu yüzden Batı bizimle varoluş savaşını yürütüyor ve başarısızlığının, kültürel iflasının ve azim İslam'ımız karşısında patırdayan fikri ve kültürel yenilgisinin ardından insan olarak bizi ortadan kaldırıp yok etmekten başka hayatta kalmanın bir yolunu görmüyor.

Batı'nın bu akidevi güce karşı duyduğu korku, İslam ümmetinin yeniden doğuşundan duyduğu büyük ve elem verici şiddetli bir acıya eşlik ediyor; zira Batı, bu akidevi güçte kendi ölümünü ve yok oluşunu görüyor ve bu yüzden bütün barbarlığı ve vahşetiyle ona karşı çıkıyor. İslam ümmeti ise onda doğumunu ve yaşamını görüyor ve bu yüzden evlatları büyük bir imtihandan geçiyor ve olağanüstü bir fedakârlık gösteriyor. Dolayısıyla bu ümmet, Batı ile girdiği her şiddetli savaşı imanına ve İslam'ına karşı şiddetli bir savaş olarak görüyor ve bu yüzden paniğe kapılmıyor, Batı'nın uçaklarından, insansız hava araçlarından, toplarından ve tanklarından korkmuyor; zira her bombalama ve bir patlama sesinde onun imanı, Nebi'si Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu nidasını görüyor: "فُومُوا إِلَى جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ" **Genişliği göklerle yer arası kadar olan cennete girmek üzere ayağa kalkınız!** Yine Umeyr İbn Humam el-Ensari'nin şu sözünü işitince icabet ediyor: "**Genişliği göklerle yer arası kadar olan cennet öyle mi... bak bak.**" Sonra dünyasını sırtının arkasına atıp elindeki birkaç hurmayı da fırlatarak ölüncüye kadar savaşıyor.

İslam akidesinin gücü, bu ümmetin aklına ve gönlüne girmiş olup kaçınılmaz olarak da hayatında son bulacaktır; zira bu ümmet, akidevi mücadelesini ve çabasını, hem kendi hayatı hem de azim İslam'ının hayatı olarak görüyor. Bu yüzden o, zayıflığından dolayı Batı'nın cehaletine boyun eğmek için ödün vermiyor, aksine bunu kendi akidesinin gücünün ve büyük seleflerinin örneğinin bir işareti olarak görüyor. İşte bakın ayağı total olan Amr İbn Cemuh,

Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i gönderenin hak olduğuna yemin ederek topal ayağıyla cennete ayak basmak için ölüncüye kadar savaşmıştır. Yine Enes İbn Nadr Radıyallahu Anh, Uhud günü Ensarın efendisine rastladı ve ona şöyle dedi: Ey Nadr'ın efendisi Sa'd İbn Muaz Uhud tarafından cennetin kokusunu alıyorum; sonra İslam akidesinin harikalarından birini gerçekleştirdi; hatta Sa'd şöyle dedi: **“Ben onun yaptığını yapamadım ey Allah'ın Rasülü!”** Enes İbn Malik Radıyallahu Anh dedi ki; biz onun üzerinde seksen kadar kılıç yarası, mızrak yarası veya ok yarası bulduk ve onun müşrikler tarafından öldürüldüğünü ve parçalandığını gördük; sadece kız kardeşi onu parmak uçlarından tanıdı. Enes şöyle dedi: Biz şu ayetin onun ve onun gibiler hakkında nazil olduğunu düşünüyor veya sanıyoruz: **مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ** **“Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var.”** [Ahzab 23] Genç erkek çocukların da harikalar yaratmasına ve onların bir adamlık ve kahramanlık alameti haline gelmesine neden olan şey de İslam akidesinin gücüdür; Ensar'ın mahallesinde iki genç çocuk vardı: bunlardan her biri Bedir günü şöyle yemin ettiler; Şayet onlardan biri Ebu Cehil'i görürse **“Onu gölge gibi takip edecek. Artık bizden kimin eceli daha önce ise o ölene kadar bu devam edecek!”** Bunu, Ebu Cehil'in peygamberleri Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e hakaretinin intikamını almak için yaptılar; sonra kılıçlarıyla Ebu Cehil'in üzerinde saldırdılar ve ona öldürünceye kadar vurdular.

Azınlığın düşman karşısında acziyet göstermesine izin vermeyen, aksine bunu imanın bir işareti, zamanının delili ve kuvvetiyle büyüyen bir gelecek olarak göre akidenin gücüdür; işte Mute ve Sahabe-i Kiram'dan büyük komutanlar Zeyd Bin Harise, Cafer Bin Ebu Talib ve Abdullah Bin Revaha Radıyallahu Anhum'un komutanlığındaki İslam akidesinin harikalarından üç bin sadık mümin, Heraklius'un Rumlardan oluşan yüz bin kişi ve onun ittifak kurduğu yüz bin Arap müşrikle karşılaştı; işte onların emiri Abdullah Bin Revaha Allah'ın mümin askerlerine şöyle hitap etti: “Ey Kavmim! Vallahi şu an hoşlanmadığınız şey, kendisi için çıkmış olduğunuz şey olan şehadettir. Biz insanlarla kuvvet veya sayı çokluğu ile savaşmıyoruz, ancak Allah'ın bize bahsettiği din ile savaşıyoruz. Yolunuza devam edin, muhakkak ki o iki güzellikten biridir, ya zafer ya da şehadet; her iki durumda da şer yoktur.” Sonra müminlerin imanının kayıtlarından bir destan ve bir ayet ve azim İslam akidesinin harikalarından biri olarak savaşa girdiler.

Burada göğün terazileri, yerin aşırılıklarını ve Batı'nın küfrünü ezmiştir; burada dünya, kesinlikle hiçbir insanın küçümsemediği kadar müminler tarafından küçümsemiştir; burada yüce ve üstün olan iman, yeryüzünün kısır ve hasta felsefelerini ve Batı'nın laikliğini yok etmiştir; hak ve hakikat olan biz Müslüman toplumların inandığı şeydir; dolayısıyla bizler, Allah'ın bizi kendisiyle şereflendirdiği, bizi Müslümanlar kıldığı ve bizi alemlere şahit yapmak için seçtiği bu din için mücadele ediyor ve savaşmıyoruz; bizim İslam akidemiz, harika gücümüz ve harika silahımız işte budur. **الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** **“Bir kısım insanlar, müminlere: «Düşmanlarınız olan insanlar, size karşı asker topladılar; aman sakının onlardan!» dediklerinde bu, onların imanlarını bir kat daha arttırdı ve «Allah bize yeter. O ne güzel vekildir!» dediler.”** [Al-i İmran 175]

Bu İslam akidesi, Gazze savaşının gidişatına ve sonuçlarına ilişkin stratejik bakış açısının temelini oluşturmaktadır. Stratejik açıdan Aksa Tufanı, Yahudi varlığı ve Batı'nın Müslüman ülkelerin kalbindeki stratejik üssü için gerçek bir sınavdı ve hatta neredeyse ilk gerçek sınavıydı; zira varlık kurulduğundan beri Aksa Tufanı büyüklüğünde ve şiddetinde stratejik bir depreme maruz kalmamıştır. Nitekim varlık, temel olarak kendisini pekiştirmek ve bir gerçeklik olarak empoze etmek için, “Onur Savaşı'nda” çok nadir görülen kaçış vakaları da dahil olmak üzere yapay savaşlar hazırladı ancak bunlar, bölgeye ve mıntıkaya dayatılan siyasi ve askeri bağlam ve sistemden kaçışlardır. Ancak Aksa Tufanı felsefesiyle, malzemesiyle ve insanıyla eşsiz bir stratejik vaka olup bağlamın ve sistemin dışındadır; aksine o, stratejik olarak Batı sistemi ve bağlamıyla çelişkili ve düşman olup stratejik olarak Batı'nın ilk ve son düşmanı olarak kabul edilen varoluşsal bir düşmanın yaratılmasıdır ki o da İslam'dır. Aksa Tufanını stratejik ve varoluşsal bir tehdit haline getiren ve onun tehlikesini artıran şey, varlığı ve tabanı itibarıyla Batı'ya meydan okuyan bir gücün, sayı ve teçhizat olarak bir ordudaki taburdan dahi çok daha küçük olan mümin akidevi bir grubun olmasıdır; bu mümin akidevi grup, olması gereken gücün kıtlığına, kuşatmanın sertliğine, ülkenin yöneticilerinin şiddetli ihanetine ve en amansız düşmanların pusuda beklemesine rağmen elinden geldiğince hazırlandı, sonra tevekkül etti,

azmetti, tamamladı, başardı, hayrete düşürdü, varlığın temelini sarstı, onun alçaklığını ifşa etti ve askerlerinin korkaklığını ve cıvıllığını ortaya çıkardı.

Bu büyük stratejik eylem, varlığın temelini yok etmeye yönelik ölümcül darbenin gelecekteki vizyonunun stratejik temelini attı; şayet mümin akidevi bir grubun eylemi bu şekildeyse, peki iman edenlerden oluşan akidevi bir ordunun yaptığı şey nasıl olurdu acaba?! Ayrıca varlığın temelini kökünden söküp atmanın ve yok etmenin maliyetinin, önceki tüm beklentilerden çok daha az olduğunu ortaya çıkardı; yine açık stratejik gerçek, varlığın temel yaşamanın hain çevre rejimlerin yaşamının bir parçası olduğunu ve asıl sorunun aşağılık varlık olmadığını, aksine (planlama, donatma ve ordular olarak) gerçek savaşı engelleyen, hatta işbirliği yapıp komplo kuranların hain ve ajan çemberin içinde olduğunu açığa çıkardı ki açığa çıkan şey ise, varlığın temeliyle yapılacak ilk gerçek savaşın, onun sonu ve yok olması anlamına geldiği yönündeki şok edici stratejik gerçektir. Dolayısıyla mesele, siyasi ve askeri karar alma mekanizmalarını, Batı'nın pençesinden kurtarmak için hain ve utanç verici rejimleri devirerek çemberin kırılmasına bağlıdır.

Ayrıca Aksa Tufanı ve Gazze savaşı, varlığın temelini ve halkının yaşamını test eden stratejik korkunun stratejik temelleridir; peki mümin akidevi bir grubun yaptığı şey bu kadar tehlikeliyse, gelecekte akidevi ordu ve onun akidevi devletiyle bir savaş olduğunda, bu korkunun boyutu ve varlık ve halk üzerindeki etkisi nasıl olur acaba?! Bu stratejik korku, stratejik denklemin bir parçası haline geldiği gibi varlığın arkadaşı ve askerlerinin ve halkının da kabusu olmuştur; bu da Yahudi'nin nefsinin içine daldığı korku ve korkaklığın seviyesini yükseltmektedir.

Ayrıca stratejik sonuçlar ve ideolojik hedefler, ölümlerin sayısı ve yıkımın boyutuyla değil, aksine stratejik akidevi gaye için büyük hedeflerin gerçekleşmesiyle ölçülür. Dolayısıyla bizim en büyük akidevi gayemiz, İslamımız temelinde İslamımızı sömürgeci Batı'nın, onun varlığının, ajan rejimlerinin ve kurallarının pençesinden kurtarmak ve İslam'la hükmederek ve onun devletini kurarak siyasi ve askeri kararlarımızı yeniden tesis etmektir. Aksa Tufanı ve Gazze Savaşı ile Şam'daki mübarek devrim, İslam akidesini fiilinin ve hareketinin temeli olarak alma konusunda ümmetin gidişatında niteliksel bir sıçrama olup İslam'ın kelimesini yüceltmek, İslami hayatımızı yeniden başlatma ve Rabbimizin şeriatıyla hükmetme yolunda büyük bir adım atmak için ciddi bir şekilde çalışılmalıdır. Aksa Tufanı ve Gazze savaşıyla birlikte dava, İslami hakikatine yani İslam'ın ve ümmetinin davasına geri dönmüş olup bunun çözüm yolu da cihad yoluyla varlığın temelini kökünden söküp atmak ve yok etmektir.

Ancak bu akidevi ve stratejik güç, tüm gücüne rağmen mümin gruplar halinde oraya buraya saçılıp parçalanmış bir güçtür; bu yüzden kaçınılmaz olarak tüm güçlerini ve zaferinin şartlarını bir araya getiren ve mümin bir grup gücü olmaktan çıkıp devleti ve ümmeti içinde akidevi ve stratejik bir güce dönüşmesi gerekmektedir. Bununla birlikte merkezini ve namuslarını savunmak için sayı, teçhizat ve ordu bakımından kısıtlı olan mümin grupların yaptığı savunma cihadından İslam Devleti ve ordularının İslam'ı yaymayı, düşmanlarını caydırıp korkutmayı talep ettiği bir cihada dönüşecektir. Böylece stratejik denklem, **“İslam En Üstündür, Hiçbiri Ondan Daha Üstün Olamaz”** şeklindeki akidevi gerçekle tutarlı olarak yeniden düzeltilecektir. Bu akidevi gerçek ile doğru stratejik denklemin gücünün birleşimi ise; İslam ile hükmetmek, akidesinin ve şeriatının hayatını tercüme etmek için İslam'ın devletini kurmak, İslam davetinin taşınmasında stratejisinin adaletini ve merhametini yerine getirmek, insanlığı Batı'nın çehaletinden kurtarıp onu Batı'nın medeniyetinin gece karanlığından İslam'ın hidayetine ve medeniyetinin nuruna çıkarmaktır.

“Allah size yardım ederse, artık size üstün gelecek hiç kimse yoktur. Eğer sizi bırakırsa, ondan sonra size kim yardım eder? Müminler ancak Allah'a güvenip dayanmalıdırlar.” [Al-i İmran 160]

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Münâcî Muhammed**